

Hátborzongató erdők

Mi rejtőzik a fák között?

Az ókori és középkori emberek szinte rettegtek az erdőtől. Csak szükség esetén hagyták el a városok falait és az otthonaikat, mert a természet számukra ismeretlen volt. Szörnyek és különleges teremtmények bújtak meg a fák és bokrok között, amik veszélyt jelentettek rájuk. Hasonló mendemondák most is léteznek egyes erdőkről, amelyekben földönkívüliekkel vagy éppen kísértetekkel találkozhatunk. Vajon miért kapja el az embert a borzongás, ha beteszi a lábát a rengetegbe?

Ma már alig pár óra alatt eljuthatunk egyik föld-résről a másikra, pillanatok alatt tudunk egymással kommunikálni a mobiltelefonon keresztül, és szórakozásként kirándulásokat, valamint sátorozást szervezünk a természetbe. Nehéz belegondolnunk abba, hogy régen azonban minden másként volt, és az erdők sűrűje ismeretlennek és vadnak tűnt. Az emberek többsége a szülőhelyük közelében hunyt el, és csak akkor indultak útnak más településekre, ha valamilyen nyomós okuk volt rá. A megszokott környezetükből ki kellett lépniük az ismeretlenbe.

Az ismert világ határa

Nem szívesen jártak az emberek a vadonba, mert sötét volt, veszélyes és teljesen idegen. Nem tudták, hogy mi várhat rájuk és éppen ezért sokan legendákat hoztak létre. Így születtek meg azok a történetek, amik mitológiai lényekkel és kalandos cselekményekkel kapcsolatosak. Bár az emberek félték a vadontól, rá is voltak utalva, amennyiben élelem után kellett nézniük vagy más városokkal voltak kereskedelmi kapcsolataik. A görög bölcsek és írók kitalált történetekkel próbálták hatni az emberekre, hogy ne hagyják el a

településüket, mert annak nagyon rossz vége is lehet. Aktaión, aki egy híres thébai hős volt és vadász, egy napon elindult az erdőbe a kutyáival. Hamarosan kuncogást és nevetést hallott az egyik erdei tó felől, így titokban megfigyelte a fürdőzőket. Artemiszre, a vadászat istennője és nimfáira talált rá teljesen meztelenül, azonban Aktaión belemártotta a lábát a tóba, aminek fodrozódására a nők felfigyeltek. A szűz Artemisz óriási

haragra gerjedt, és büntetésből azon nyomban megátkozta a férfit, hogyha megszólal, akkor szarvassá fog változni. Aktaión viszont menekülőre fogta a dolgot, és magához hívta a kutyáit is. Az átok hatni kezdett és a férfi fokozatosan szarvassá változott. A kutyák nem ismerték fel, és levadászták, majd darabokra szaggatták. Ez a történet olyan példa volt a görögök számára, miszerint nem szabad tiszteletlennek lenniük az erdők isteneivel. Az íreknél és a keltáknál sokféle tündérekkel találkozhatunk, akik

Aktaión az egyik erdei tóban megpillantotta Artemiszt, a vadászat istennőjét és nimfáit teljesen meztelenül

A Black Annis egy boszorkányszerű, óriási karmokkal rendelkező lény, aki egy barlangban lakik, aminek a bejáratánál egy nagy tölgyfa áll

között vannak jóindulatúak, de egyúttal léteznek rosszak is. A vándorok gyakran összefutottak velük, és a lények többször elcsábították őket a hazájukba. A híres Tündérországba egy erdőbéli tündérkörön vagy egy fatörzsben található ajtón keresztül lehetett eljutni. Bár minden szépnek és jónak tűnt a tündérek társaságában, a velük tartó emberek megismerték az egész találkozás árnyoldalát is: ami Tündérországból alig 1-2 órány távolságra, az emberi világban 100-200 évig is tarthatott. Nagyon sok folklórtörténet viszont arról szól, hogy a tündéreket vádolták meg az egyszerű lopásoktól kezdődően a gyilkosságokig mindenfélével, így nagyon félték tőlük. A tündérek állítólag az éjszakai utazókat a folyókhoz csalták, és akár meg is ölték őket. A természet őrjöki tehát nem voltak mindig aranyos kis szárnyas lények, mint ahogyan manapság képzelik az emberek.

Rémségek a sűrűben

Az erdőtől elválaszthatatlanok a kísértettörténetek. Talán az egyik legrémisztőbb az ír banshee legendája. A fáma szerint sikkolyával azt jelzi, ha egy családtag hamarosan itt hagyja a földi létet. Éjjel a fák alatt guggolva, fátyolos arccal siránkozik, és a holdfényben keservesen sírva repül el és látogatja meg az adott családot. Ha az emberek az erdőből az éjszaka sári csendjében egy sikító hangot hallottak, akkor biztosra vették,

hogy a banshee az. Az angol vidékeknek is megvan a maguk rémsége, akit Black Annisnak hívnak. A boszorkányszerű, óriási karmokkal rendelkező lény egy barlangban lakik, aminek bejáratánál egy nagy tölgyfa áll. Olykor annak ágai között rejtőzik el, hogy ráugorhasson gyanútlan áldozatára. A legenda miatt a szülők figyelmeztették gyermekeiket, hogy Black Annis elkapja őket, ha nem viselkednek

A romániai Hója-erdőben bizarr módon hajolnak el a fák törzsei

jól, ugyanis kedvenc eledele az emberhús volt. A legismertebb mitikus alak azonban a fej nélküli lovas, aki egyik kezében a fejét tartja, míg másikban egy emberi gerincből készült ostort. Az éjszaka folyamán, ha bárki az útjába került, akkor szinte biztos, hogy meghalt. Ehhez a lovasnak csak a nevét kellett kiejtenie, és az illető holtan esett össze, mert lelkét ellopta és magához vette a lovas. Sorolhatnánk még a szörnyűbbnél szörnyűbb teremtményeket, amiket emberi elme valaha megalkotott. Mindezek a történetek nem

Pogány szokások

A germán pogányság életében különleges szerepet játszottak a fák, ugyanis kultuszaik és ünnepeik nagy része nem a templomokban, hanem a ligetekben zajlott. Valószínűleg innen eredhet az Yggdrasil, azaz a Világfa mitológiai képe is. A népszerű Semnones ligetbe például senkit sem engedtek be anélkül, hogy meg ne kötötték volna és ne kötötték volna be a szemüket. Ezzel azt akarták kifejezni, hogy az ember a helyi istenség hatalmának van alárendelve. Senmön isten valószínűleg Odin egy korábbi formája lehetett, akit mélységesen tisztelték.

csak megrémisztették az embereket, de arra is utaltak, hogy nem csak a gyermekeknek, de olykor a felnőtteknek sem érdemes az éjszaka folyamán útra kelniük.

Modern mítoszok

Már tudjuk, hogy nem tanyáznak trollok vagy óriások az erdőben, és nem ragadhatja el egyetlen kirándulót sem egy sárkány. Viszont más bestiák és lények megjelenhetnek bizonyos helyeken. A kriptozoológia foglalkozik olyan bejelentésekkel, amik arra utalnak, hogy összefuthatunk a természetben ismeretlen lények-

ugyanis olyan erdei területek, ahol rendszerezsek a furcsa jelenségek, és ezek a helyek nincsenek teljesen feltérképezve. A romániai Hója-erdőben például bizarr módon hajolnak el a fák törzsei, aminek okára a tudomány sem tud választ adni. Az egész területet misztikus légkör lengi körül, ugyanis láttak már itt szellemeket, de hallottak már ismeretlen eredetű sikolyokat, továbbá interferenzajokat is. A hatvanas évek óta pedig számtalan esetben jelentettek UFO-kat a környékről, és olykor sikerült is őket lencsévégre kapni. A román Bermuda-háromszögnek nevezett területet rengeteg kalandvágyó keresi fel, hogy valami furcsát tapasztaljanak. Ugyanez igaz a Japánban található Aokigahara nevű erdőre, ami a Fudzsi-hegy lábánál található. A „Fák tengere” elnevezésű hely a mitológia szerint évezredekkel ezelőtt a démonok lakhelye volt, most azonban más miatt rettegnek tőle: a legkedveltebb hely az öngyilkosok számára. Éppen ezért a túrázóknak azt tanácsolják, hogy ne térjenek le a meghatározott utakról, mert az erdő bármelyik szegletében találhatnak egy holttestet. Mások szerint azonban errefelé szellemek is tanyáznak, mert két évszázaddal ezelőtt a helyiek még gyakorolták az ubaszutét, azaz mikor egy idős és beteg családtagot elvitték az erdőbe, majd pedig magára hagyták meghalni. Úgy tűnik azonban, hogy az idősök lelkei folyamatosan visszatérnek és háborgatják az arra járókat. Jól láthatjuk, hogy nincs túl nagy különbség őseink és a ma emberének képzelőereje között: a fák sűrűje még most is sok titkot rejtget...

MISKOLCI LÁSZLÓ